Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (deviata komora)

z 18. júla 2013 *

„Poľnohospodárstvo — Režim dovozných licencií — Nariadenie (ES) č. 1291/2000 — Článok 35 ods. 4 písm. c) — Záruka zložená pri podaní žiadosti o vydanie licencií — Dovozná licencia — Oneskorené predloženie dôkazu o jej použití — Sankcia — Výpočet sumy, ktorá má prepadnúť — Nariadenie (ES) č. 958/2003 — Colné kvóty“

Vo veci C-211/12,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Corte d'appello di Roma (Taliansko) z 26. marca 2012 a doručený Súdnemu dvoru 3. mája 2012, ktorý súvisí s konaním:

Martini SpA

proti

Ministero delle Attività produttive,

SÚDNY DVOR (deviata komora),

v zložení: predseda deviatej komory J. Malenovský, sudcovia U. Lõhmus (spravodajca) a A. Prechal,

generálny advokát: N. Wahl,

tajomník: A. Impellizzeri, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 21. marca 2013,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— Martini SpA, v zastúpení: F. Capelli a M. Valcada, avvocati,

— talianska vláda, v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci F. Varrone, avvocato dello Stato,

— grécka vláda, v zastúpení: X. A. Basakou, splnomocnená zástupkyňa,

— Európska komisia, v zastúpení: P. Rossi a B.-R. Killmann, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

* Jazyk konania: taliančina.

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 35 nariadenia Komisie (EHS) č. 1291/2000 z 9. júna 2000, ktorým sa stanovujú podrobné pravidlá uplatňovania systému dovozných a vývozných licencií a certifikátov s vopred stanovenou sadzbou náhrady pre poľnohospodárske výrobky (Ú. v. ES L 152, s. 1; Mim. vyd. 03/029, s. 145), zmeneného a doplneného nariadením Komisie (ES) č. 325/2003 z 20. februára 2003 (Ú. v. EÚ L 47, s. 21; Mim. vyd. 03/038, s. 239) (ďalej len „nariadenie č. 1291/2000“).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťou Martini SpA (ďalej len „Martini“) a Ministero delle Attività produttive (ďalej len „Ministero“) týkajúceho sa výšky sankcie uloženej za oneskorené predloženie dôkazu o použití dovoznej licencie.

Právny rámec

Nariadenie č. 1291/2000

3 Nariadenie č. 1291/2000 bolo zrušené a nahradené nariadením Komisie (ES) č. 376/2008 z 23. apríla 2008, ktorým sa stanovujú podrobné pravidlá uplatňovania systému dovozných a vývozných licencií a certifikátov s vopred stanovenou sadzbou náhrady pre poľnohospodárske výrobky (Ú. v. EÚ L 114, s. 3). V každom prípade vzhľadom na obdobie, keď došlo ku skutkovým okolnostiam sporu vo veci samej, sa predmetná vec riadi nariadením č. 1291/2000, ktorého odôvodnenia 10 a 12 stanovujú:

„(10) Nariadenia spoločenstva, ktorými boli zavedené [dovozné a vývozné licencie a certifikáty s vopred stanovenou sadzbou náhrady pre poľnohospodárske výrobky], ustanovujú, že sa majú vydávať po zložení záruky, ktorou sa ručí za to, že záväzok zabezpečiť dovoz alebo vývoz sa splní počas doby ich platnosti. Je potrebné definovať, kedy je záväzok zabezpečiť dovoz alebo vývoz splnený.

…

(12) Dovozné licencie sa niekedy využívajú na riadenie kvantitatívnych dovozných opatrení. Je to možné iba v tých prípadoch, keď sú [Na to je nevyhnutné, aby boli – *neoficiálny preklad*] za veľmi krátky čas k dispozícii informácie o rozsahu dovozu, ktorý bol realizovaný na základe týchto licencií. V takýchto prípadoch nie je požiadavka na poskytnutie dôkazu o tom, že sa licencie použili, iba v záujme dobrého riadenia, ale stáva sa rozhodujúcou aj pre riadenie týchto kvantitatívnych opatrení. Uvedený dôkaz sa poskytuje predložením 1. kópie licencie a, ak je to vhodné, výpismi z nej. Takýto dôkaz je možné poskytnúť vo veľmi krátkom čase. Preto by sa mala stanoviť takáto lehota pre prípady, v ktorých na ňu odkazujú pravidlá spoločenstva pre licencie používané na riadenie kvantitatívnych opatrení.“

4 Článok 35 uvedeného nariadenia obsahuje pravidlá, ktorými sa riadia spôsoby uvoľnenia záruky, a stanovuje najmä podmienky a percentuálne podiely, v akých má záruka prepadnúť. Jeho odsek 2 stanovuje:

„Pod podmienkou uplatnenia článkov 40, 41 alebo 49, v prípadoch, keď nebol splnený záväzok zabezpečiť dovoz alebo vývoz, prepadne časť záruky, ktorá sa rovná rozdielu medzi:

a) 95 % množstva uvedeného v licencii alebo certifikáte a

b) skutočne dovezeným alebo vyvezeným množstvom.

Ak je licencia vydaná uvedením počtu kusov, výsledok vyššie uvedeného výpočtu 95 % sa v prípadoch, keď je to možné, zaokrúhli nadol na najbližší menší celý počet kusov.

Ak je však dovezené alebo vyvezené množstvo menšie než 5 % množstva uvedeného v licencii alebo certifikáte, prepadne celá suma záruky.

…“

5 Článok 35 ods. 4, ktorý sa týka najmä dôsledkov oneskoreného predloženia dôkazu o použití licencie, stanovoval:

„4.

a) Dôkaz uvedený v článku 33 [ods. 1 písm. a) a b)] sa musí predložiť do dvoch mesiacov od [predložiť do konca druhého mesiaca nasledujúceho po mesiaci – *neoficiálny preklad*] skončenia platnosti licencie alebo certifikátu, okrem prípadov, keď to nie je možné z dôvodu vyššej moci,

…

b) Suma, ktorá prepadne vzhľadom na množstvá, pre ktoré v lehote stanovenej podľa prvej [zarážky písmena a)] nebol predložený dôkaz týkajúci sa vývoznej licencie s vopred stanovenou sumou náhrady, sa zníži o [rôzne percentuálne výšky v závislosti od dĺžky oneskorenia sa s predložením dôkazu, počítané od mesiaca nasledujúceho po mesiaci skončenia platnosti licencie alebo certifikátu].

c) V iných prípadoch než sú uvedené v [písmene] b) sa suma, ktorá prepadne vzhľadom na množstvá, pre ktoré nebol predložený dôkaz v lehote stanovenej v [písmene] a) a najneskôr v 24. mesiaci po dni skončenia platnosti licencie alebo certifikátu, rovná 15 % tej sumy, ktorá by úplne prepadla, keby výrobky neboli dovezené alebo vyvezené; ak sú pre daný výrobok vydané licencie alebo certifikáty s rôznymi sumami záruky, pri výpočte sumy, ktorá má prepadnúť, sa použije najnižšia sadzba použiteľná pre dovoz alebo vývoz.

…“

Nariadenie (ES) č. 1162/95

6 Článok 10 nariadenia Komisie (EHS) č. 1162/95 z 23. mája 1995, ktorým sa stanovujú podrobné pravidlá uplatňovania systému dovozných a vývozných licencií na obilniny a ryžu [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 117, s. 2), zmeneného a doplneného nariadením Komisie (ES) č. 2333/2002 z 23. decembra 2002 (Ú. v. ES L 349, s. 24) (ďalej len „nariadenie č. 1162/95“), stanovuje:

„Na záruky pri licenciách na výrobky uvedené v článku 1 nariadenia [Rady] (EHS) č. 1766/92 [z 30. júna 1992 o spoločnej organizácii trhu s obilím (Ú. v. ES L 181, s. 21; Mim. vyd. 03/012, s. 324)] sa vzťahujú tieto sadzby:

a) 1 euro za tonu v prípade dovozných licencií, na ktoré sa neuplatňuje článok 10 ods. 4 štvrtá zarážka nariadenia (EHS) č. 1766/92…“ [*neoficiálny preklad*]

Nariadenie (ES) č. 958/2003

7 Nariadenie Komisie (ES) č. 958/2003 z 3. júna 2003, ktorým sa ustanovujú podrobné vykonávacie pravidlá pre uplatňovanie rozhodnutia Rady 2003/286/ES ohľadom výhod vo forme colných kvót spoločenstva na určité produkty z obilnín s pôvodom Bulharsku a ktoré mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 2809/2000 (Ú. v. EÚ L 136, s. 3; Mim. vyd. 03/039, s. 11), bolo zrušené nariadením Komisie (ES) č. 1996/2006 z 22. decembra 2006, ktorým sa z dôvodu pristúpenia Rumunska a Bulharska k Európskej únii upravuje niekoľko nariadení týkajúcich sa trhu s obilninami (Ú. v. EÚ L 398, s. 1). V každom prípade vzhľadom na obdobie, keď došlo ku skutkovým okolnostiam sporu vo veci samej, sa predmetná vec riadi nariadením č. 958/2003.

8 Odôvodnenie 6 nariadenia č. 958/2003 stanovuje:

„Aby sa zabezpečilo správne riadenie kvót, odlišne od postupu článku 10 [nariadenia č. 1162/95], zábezpeka [záruka – *neoficiálny preklad*] na dovozné licencie by sa mala stanoviť v relatívne vysokej výške“.

9 Článok 1 ods. 2 tohto nariadenia stanovuje:

„Dovozy kukurice… s pôvodom v Bulharskej republike a využívajúce nulové dovozné clo na základe colnej kvóty… podliehajú dovoznej licencii vydanej v súlade s týmto nariadením.“

10 Podľa článku 1a uvedeného nariadenia:

„Prevádzkovateľ môže na každé… príslušné… obdobie podať len jednu žiadosť o dovoznú licenciu… Keď prevádzkovateľ predloží viac ako jednu žiadosť, všetky žiadosti sa zamietnu a zábezpeky [záruky – *neoficiálny preklad*] zložené pri predkladaní žiadostí prepadajú v prospech príslušného členského štátu.“

11 Článok 8 toho istého nariadenia stanovuje, že „zábezpeka [záruka – *neoficiálny preklad*] na dovozné licencie stanovené v tomto nariadení je 30 EUR na tonu“.

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

12 Spoločnosť Martini bola držiteľkou licencie vydanej 15. septembra 2003 príslušným talianskym orgánom na dovoz 7 000 ton kukurice z Bulharska s nulovým clom. Podľa článku 8 nariadenia č. 958/2003 zložila táto spoločnosť záruku vo výške 30 eur za tonu na zabezpečenie svojich dovozných záväzkov.

13 Okrem daných záväzkov, ktorých splnenie nie je sporné, bola Martini povinná o použití udelenej licencie predložiť dôkaz do konca druhého mesiaca nasledujúceho po mesiaci skončenia platnosti licencie, aby uvoľnila predmetnú záruku. Dňa 17. februára 2004 prijalo Ministero dekrét, ktorým rozhodlo o prepadnutí sumy 31 500 eur zodpovedajúcej 15 % tejto záruky, a to z dôvodu, že táto spoločnosť nedodržala stanovenú lehotu.

14 Dňa 20. februára 2004 podala Martini proti tomuto dekrétu žalobu, ktorou napadla použitie výšky záruky, ktorá bola skutočne zložená za predmetný dovoz, ako parametra na vypočítanie výšky prepadnutej sumy. Tvrdí, že podľa článku 35 ods. 4 písm. c) nariadenia č. 1291/2000 sa výška sumy, ktorá má prepadnúť za oneskorené predloženie dôkazu o použití dovoznej licencie, nemá vypočítať na základe záruky 30 eur za tonu dovezeného výrobku zaplatenej v tomto prípade, ale na základe sadzby jedno euro za tonu, ktorá sa spravidla uplatňuje pri licenciách na dovozy kukurice z tretích krajín podľa článku 10 nariadenia č. 1162/95.

15 Dňa 8. marca 2004 Ministero uvedený dekrét potvrdilo. Vzhľadom na návrh spoločnosti Martini však požiadalo Generálne riaditeľstvo Európskej komisie pre poľnohospodárstvo o stanovisko k výkladu článku 35 ods. 4 písm. c) nariadenia č. 1291/2000. Z odpovede Komisie z 20. apríla 2004 vyplýva, že posledná časť tohto ustanovenia sa môže uplatniť len v prípade vydania ďalšej licencie s rozdielnou sadzbou záruky, ktorá by bola použiteľná na dovoz daného výrobku za rovnakých podmienok. Vzhľadom na túto odpoveď Ministero potvrdilo obsah svojho dekrétu o prepadnutí záruky.

16 Listom z 21. mája 2004 Martini oznámila Ministero, že spĺňa podmienky uplatnenia výnimky uvedenej v článku 35 ods. 4 písm. c) nariadenia č. 1291/2000, pretože bola tiež držiteľkou dovoznej licencie vydanej na to isté obdobie a na ten istý druh výrobku pochádzajúceho z tretích krajín, ale nie z Bulharska, ktorá stanovovala výšku záruky jedno euro za tonu. V dôsledku toho opätovne vyzvala Ministero, aby sumu, ktorá má prepadnúť, vypočítalo na základe obvyklej sadzby záruky uplatňovanej na relevantnom trhu.

17 Ministero sa však domnievalo, že táto druhá licencia nespĺňa podmienky na uplatnenie výnimky, pretože nebola vydaná na základe nariadenia č. 958/2003 a netýkala sa dovozov kukurice s pôvodom v Bulharsku. V dôsledku toho 22. júna 2004 Ministero opätovne potvrdilo svoj dekrét.

18 Keďže žaloba, ktorú Martini proti uvedenému dekrétu podala na Tribunale di Roma, bola zamietnutá rozsudkom zo 14. januára 2008, táto spoločnosť podala odvolanie na Corte d'appello di Roma. Corte d'appello di Roma sa domnieva, že dotknuté ustanovenia môžu byť vykladané rôznymi spôsobmi.

19 Za týchto okolností Corte d'appello di Roma rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Má sa článok 35 [nariadenia č. 1291/2000] vykladať v tom zmysle, že základným cieľom sankcie, ktorú stanovuje a ktorá spočíva v úplnom prepadnutí záruky uloženej podnikateľským subjektom Spoločenstva, ktoré získali dovoznú alebo vývoznú licenciu pre výrobok, na ktorý sa vzťahuje spoločná organizácia trhu s obilninami, je odrádzať uvedené subjekty od porušovania primárnej povinnosti (ako je skutočný dovoz alebo vývoz obilnín uvedených v príslušnej licencii), ktorú sú povinné dodržiavať vo vzťahu k činnosti, na ktorú získali licenciu a za ktorú zložili záruku?

2. Majú sa ustanovenia článku 35 ods. 4 [nariadenia č. 1291/2000] v rozsahu, v akom stanovujú podmienky uvoľnenia záruky zloženej pri vydaní dovoznej licencie, vykladať v tom zmysle, že v prípade porušenia sekundárnej povinnosti spočívajúcej najmä v oneskorenom predložení dôkazu o tom, že dovoz sa riadne uskutočnil (a v následnom oneskorenom predložení príslušnej žiadosti o uvoľnenie zloženej záruky), sa má výška sankcie určiť nezávisle od výšky konkrétnej záruky, ktorej úplné prepadnutie by sa malo nariadiť v prípade porušenia primárnej povinnosti týkajúcej sa samotnej dovoznej činnosti, pričom výška sankcie by sa mala určiť najmä na základe obvyklej výšky záruky, ktorá sa všeobecne uplatňuje na dovoz výrobkov rovnakého druhu uskutočnený v príslušnom období?

3. Má sa článok 35 ods. 4 písm. c) [nariadenia č. 1291/2000] v rozsahu, v akom stanovuje, že ‚ak sú pre daný výrobok vydané licencie alebo certifikáty s rôznymi sumami záruky, pri výpočte sumy, ktorá má prepadnúť, sa použije najnižšia sadzba použiteľná pre dovoz', vykladať v tom zmysle, že v prípade, ak podnikateľský subjekt Spoločenstva dovoz obilnín riadne uskutočnil, nedodržanie stanovenej lehoty na predloženie dôkazu o uskutočnení dovozu do Európskeho spoločenstva má podliehať sankcii, ktorej výška sa vypočíta na základe najnižšej dovoznej záruky platnej v čase dovozov rovnakého výrobku, a to nezávisle od osobitných colných podmienok týkajúcich sa predmetných súm (ako tvrdí… Martini), alebo iba za rovnakých osobitných colných podmienok (ako tvrdí Talianska republika)?“

O prejudiciálnych otázkach

O prvej prejudiciálnej otázke

20 Vnútroštátny súd sa svojou prvou prejudiciálnou otázkou v podstate pýta, či sa má článok 35 nariadenia č. 1291/2000 vykladať v tom zmysle, že cieľom zloženia záruky upravenej v tomto ustanovení je zabezpečiť dovozný záväzok.

21 V tejto súvislosti treba uviesť, že podľa odôvodnenia 10 nariadenia č. 1291/2000 jedným z cieľov takej záruky je zabezpečiť, že záväzok dovozu alebo vývozu dotknutých výrobkov sa splní počas obdobia platnosti dovoznej licencie.

22 Ako však vyplýva zo samotného znenia článku 35 ods. 4 tohto nariadenia, uvedená záruka slúži aj na zabezpečenie, že dôkaz o použití licencie bude predložený v určitej lehote. Ako to totiž potvrdzuje odôvodnenie 12 tohto nariadenia, dovozné licencie sa niekedy využívajú na riadenie kvantitatívnych dovozných opatrení, čo si vyžaduje, aby informácie o rozsahu dovozu, ktorý bol realizovaný na základe týchto licencií, boli k dispozícii vo veľmi krátkom čase. Z tohto dôvodu záruka uvedená v článku 35 nariadenia č. 1291/2000 prispieva aj k sledovaniu cieľa, ktorým je riadenie kvantitatívnych dovozných opatrení.

23 Na prvú prejudiciálnu otázku treba preto odpovedať, že článok 35 nariadenia č. 1291/2000 sa má vykladať v tom zmysle, že cieľom záruky upravenej v tomto ustanovení je zabezpečiť nielen dovozný záväzok, ale aj to, že dôkaz o použití licencie bude predložený v určitej lehote.

O druhej a tretej prejudiciálnej otázke

24 Svojou druhou a treťou prejudiciálnou otázkou, ktoré treba preskúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 35 ods. 4 písm. c) nariadenia č. 1291/2000 vykladať v tom zmysle, že v prípade oneskoreného predloženia dôkazu o riadnom uskutočnení dovozu sa výška sumy, ktorá prepadne vzhľadom na množstvá, pre ktoré nebol predložený dôkaz v lehote stanovenej v písmene a) toho istého odseku, vypočíta na základe sadzby záruky, ktorá sa skutočne uplatňovala pri podaní žiadosti o vydanie licencie alebo licencií na tento dovoz. Na účely takého výkladu sa vnútroštátny súd pýta na vplyv, aký môže mať okolnosť, že záruka bola zložená podľa vyššej sadzby než sadzby uplatňovanej na iné dovozy rovnakého druhu výrobku ako dovážaný výrobok, hoci dovozy tohto výrobku boli oslobodené od povinnosti zaplatiť dovozné clo.

25 Na úvod treba zdôrazniť, že zo znenia článku 35 ods. 4 písm. c) nariadenia č. 1291/2000 jasne vyplýva, že sankcia za oneskorené predloženie dôkazu o riadnom uskutočnení dovozu sa v zásade rovná 15 % výšky zloženej záruky, ktorá by úplne prepadla, keby výrobky neboli dovezené. Z toho vyplýva, že výpočet tejto sankcie sa má v zásade zakladať na sadzbe záruky, ktorá sa skutočne uplatňovala v čase podania žiadosti o vydanie dovoznej licencie na dovoz, o ktorého uskutočnení nebol v stanovenej lehote predložený dôkaz.

26 Treba však pripomenúť, že článok 35 ods. 4 písm. c) nariadenia č. 1291/2000 tiež vo svojej poslednej časti stanovuje, že ak sú pre daný výrobok vydané licencie s rôznymi sumami záruky, pri výpočte sumy, ktorá má prepadnúť, sa použije najnižšia sadzba uplatniteľná na dovoz.

27 Pritom je dôležité, aby boli tieto licencie uplatniteľné naraz na rovnaké dovezené množstvo. Znenie tejto poslednej časti článku 35 ods. 4 písm. c) nariadenia č. 1291/2000, a najmä slovné spojenie „najnižšia sadzba použiteľná na dovoz“, totiž vylučuje, aby sadzba záruky, ktorá nie je konkrétne uplatniteľná na predmetný dovoz (či dokonca použitá na účely licencie, ktorá sa skutočne uplatňuje na

dovezené množstvá), mohla byť zohľadnená pri výpočte sankcie stanovenej v tomto ustanovení, a to bez ohľadu na skutočnosť, že táto sadzba záruky sa dá považovať za „obvyklú sadzbu“ pre dotknutý druh výrobku.

28 Taký výklad navyše potvrdzuje skutočnosť, že ako uviedla Komisia, osobitné pravidlo uvedené v poslednej časti článku 35 ods. 4 písm. c) nariadenia č. 1291/2000 sa vysvetľuje zameniteľnou povahou dovezených množstiev a ťažkostí spojených s priradením konkrétnej licencie k určitému dovezenému množstvu a nie k inému množstvu. Bez tohto osobitného pravidla by pritom príslušný orgán v prípade dovezených množstiev, pri ktorých uplatniteľné licencie upravovali rozdielne sadzby záruk, mohol oneskorenie sankcionovať použitím najvyššej sadzby namiesto najnižšej sadzby.

29 V dôsledku toho sa uvedené osobitné pravidlo uplatní len vtedy, keď dovozca uplatňuje pred príslušným orgánom naraz viaceré licencie, ktoré pre celý jeho dovoz týkajúci sa toho istého výrobku s rovnakým pôvodom stanovujú rozdielne sadzby záruk.

30 Za týchto okolností treba dospieť k záveru, že na dovoz konkrétneho výrobku sú v zmysle článku 35 ods. 4 písm. c) nariadenia č. 1291/2000 uplatniteľné viaceré licencie stanovujúce rozdielne sadzby záruk vtedy, ak dovozca uplatňuje pred príslušným orgánom naraz viaceré licencie, ktoré pre celý jeho dovoz týkajúci sa toho istého výrobku s rovnakým pôvodom stanovujú rozdielne sadzby záruk, a príslušný orgán by skutočne mohol na dovezené množstvo uplatniť tieto rozdielne sadzby.

31 Pokiaľ ide o spor vo veci samej, treba uviesť, že zo spisu predloženého Súdnemu dvoru nevyplýva, že by spoločnosť Martini predložila viaceré licencie stanovujúce rozdielne sadzby záruk na dovoz kukurice s pôvodom v Bulharsku, čo musí overiť vnútroštátny súd. Ak sa ukáže, že to tak v tomto prípade skutočne je, osobitné pravidlo upravené v poslednej časti článku 35 ods. 4 písm. c) nariadenia č. 1291/2000 sa neuplatní na okolnosti sporu vo veci samej.

32 Keby však vnútroštátny súd dospel k záveru, že spoločnosť Martini skutočne predložila viaceré licencie stanovujúce rozdielne sadzby záruk na dovozy kukurice, o ktoré ide vo veci samej, a teda by sa toto osobitné pravidlo uplatňovalo na okolnosti veci samej, treba uviesť, že slovné spojenie „najnižšia sadzba použiteľná pre dovoz“ v zmysle poslednej časti článku 35 ods. 4 písm. c) nariadenia č. 1291/2000 by sa vzhľadom na svoju všeobecnú povahu týkalo aj prípadu, keď je sadzba záruky uplatňovaná pri vydaní licencie na clo v plnej výške nižšia, než pri vydaní licencie s nulovým clom v rámci preferenčného režimu, akým je režim upravený nariadením č. 958/2003.

33 Vzhľadom na vyššie uvedené treba na druhú a tretiu prejudiciálnu otázku odpovedať, že článok 35 ods. 4 písm. c) nariadenia č. 1291/2000 sa má vykladať v tom zmysle, že v prípade oneskoreného predloženia dôkazu o riadnom uskutočnení dovozu sa výška sumy, ktorá prepadne vzhľadom na množstvá, pre ktoré nebol predložený dôkaz v lehote stanovenej v článku 35 ods. 4 písm. a) tohto nariadenia, vypočíta na základe sadzby záruky, ktorá sa skutočne uplatňovala pri podaní žiadosti o vydanie licencie alebo licencií na tento dovoz. Na účely takého výkladu nie je rozhodujúce, že záruka bola zložená podľa vyššej sadzby než sadzby uplatňovanej na iné dovozy rovnakého druhu výrobku ako dovážaný výrobok, keďže dovozy tohto výrobku boli oslobodené od povinnosti zaplatiť dovozné clo.

O trovách

34 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (deviata komora) rozhodol takto:

1. **Článok 35 nariadenia Komisie (ES) č. 1291/2000 z 9. júna 2000, ktorým sa stanovujú podrobné pravidlá uplatňovania systému dovozných a vývozných licencií a certifikátov s vopred stanovenou sadzbou náhrady pre poľnohospodárske výrobky, zmeneného a doplneného nariadením Komisie (ES) č. 325/2003 z 20. februára 2003, sa má vykladať v tom zmysle, že cieľom záruky upravenej v tomto ustanovení je zabezpečiť nielen dovozný záväzok, ale aj to, že dôkaz o použití licencie bude predložený v určitej lehote.**

2. **Článok 35 ods. 4 písm. c) nariadenia č. 1291/2000, zmeneného a doplneného nariadením č. 325/2003, sa má vykladať v tom zmysle, že v prípade oneskoreného predloženia dôkazu o riadnom uskutočnení dovozu sa výška sumy, ktorá prepadne vzhľadom na množstvá, pre ktoré nebol predložený dôkaz v lehote stanovenej v článku 35 ods. 4 písm. a) tohto nariadenia, vypočíta na základe sadzby záruky, ktorá sa skutočne uplatňovala pri podaní žiadosti o vydanie licencie alebo licencií na tento dovoz. Na účely takého výkladu nie je rozhodujúce, že záruka bola zložená podľa vyššej sadzby než sadzby uplatňovanej na iné dovozy rovnakého druhu výrobku ako dovážaný výrobok, keďže dovozy tohto výrobku boli oslobodené od povinnosti zaplatiť dovozné clo.**

Podpisy